

Макарівський Вістник

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 10 СІЧНЯ 1932 РОКУ / ЦІНА ДОГОВІРНА /

№ 50
(11159)
29
грудня
п'ятниця

НОВИНИ НАШОГО РЕГІОНУ

БЕРЕЗІВКА

23 грудня, близько 7 години ранку, трагічна подія трапилась на автодорозі Київ — Житомир поблизу с. Березівка.

За попередніми даними, 36-річний водій автомобіля «Porsche» здійснив наїзд на двох пішоходів, які перетинали проїжджу частину по нерегульованому пішохідному переходу. Від отриманих травм 71-річний чоловік та жінка загинули на місці аварії.

На місці події працювали наряди реагування патрульної поліції, слідчо-оперативна група місцевого відділення поліції, працівники Слідчого управління поліції Київщини, експерти.

Поліцейські затримали водія у порядку ст. 208 Кримінального процесуального кодексу України. Наразі він перебуває в ізоляторі тимчасового тримання.

За даним фактом відкрито кримінальне провадження за ч. 3 ст. 286 (Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами) Кримінального кодексу України.

Поліція встановлює всі обставини смертельної аварії.

МАКАРІВ

17 грудня відбулася друга позачергова сесія Макарівської селищної ради восьмого скликання.

У роботі сесії взяли участь депутати селищної ради, заступники селищного голови Лариса Омельченко, Анатолій Карбовський, Богдан Живага, секретар селищної ради Наталія Островська, керуючий справами (секретар) виконавчого комітету Наталія Бурнашева, голова громадської організації «Спільна позиція» Сергій Яценко.

Робота сесії розпочалася із затвердження старост в селах Мотижин (Ольга Сухенко), Пашківка і Вітрівка (Ольга Кравчук) та обговорення початку реорганізації сільських та селищних рад шляхом приєднання до Макарівської селищної ради.

Також в ході засідання депутати обговорили та прийняли рішення з наступних питань:

— Про збільшення балансової вартості комунального майна.

— Про безоплатну передачу на баланс КП «Макарів ВУЖКГ» майна комунальної власності територіальної громади селища Макарів, сіл Зурівка, Калинівка, Фасівочка.

— Про внесення змін до цільової Програми соціального захисту населення Копилівської сільської ради «Турбота» на 2020 рік (з метою виплати допомоги сім'ям, постраждалим від пожежі в багатоквартирному будинку).

— Про внесення змін до Програми підвищення рівня благоустрою території Копилівської сільської ради Макарівського району Київської області на 2020 рік.

— Про внесення змін до рішення сесії селищної ради від 24 грудня 2019 року «Про селищний бюджет на 2020 рік».

— Про внесення змін до бюджетів сільських рад на 2020 рік.

24 грудня відбулось пленарне засідання третьої позачергової сесії Макарівської селищної ради, на якому було розглянуто ряд важливих питань розвитку нашої громади в 2021 році.

Зокрема, прийнято бюджет на наступний рік, який є збалансованим та реальним до виконання.

Звісно, не обійшлося без провокацій і відвертого популізму з боку деяких обранців, які, до речі, за останні 5 років мали можливість, перебуваючи на керівних посадах в районній раді, втілювати свої сьогоденні популістичні гасла, проте, не робили цього.

Разом з тим, більшість депутатів підійшли виважено і професійно до підготовки і прийняття важливих та відповідальних для громади рішень.

МАКАРІВСЬКИЙ РЕГІОН

За повідомленням офіційного сайту «ДТЕК Київські регіональні електромережі» з 2 до 7 січня (з 8.00 до 19.00) будуть проводитися планові технічні роботи на електромережах Макарівщини:

- 2 січня — с. Забування, вул. Підлісна;
- 3 січня — с. Ясногородка, вул. Центральна;
- 4 січня — с. Бишів, вул. Підгайська;
- 5 січня — с. Бишів, все село;
- 6 січня — с. Мотижин, вул. Довгича;
- 7 січня — с. Колонщина, вул. Шевченка.

У цей період **МОЖЛИВЕ** відключення електроенергії на вулицях зазначених населених пунктів!!!

За вихідні на Макарівщині — +41 інфікованих.

18 — Макарів, 2 — Фасова, 2 — Калинівка, 4 — Копилів, 1 — Липівка, 2 — Ситняки, 1 — Людвинівка, 1 — Ферма (Королівка), 1 — Юрів, 2 — Маковище, 1 — Новосілки, 2 — Лишня, 1 — Бишів, 1 — Ясногородка, 1 — Грузьке, 1 — Яблунівка

Станом на 9.00 28 грудня 2020 року, за інформацією Фастівського лабораторного центру, підтверджені випадки виявлено у наступних населених пунктах Макарівщини:

925 — на Макарівщині (с. Андріївка — 41; с. Бишів — 103; с. Березівка — 11; с. Борівка — 19; с. Вільне — 8; с. Великий Карашин — 16; с. Весела Слобода — 2; с. Вишеград — 2; с. Гавронщина — 24; с. Грузьке — 29; с. Забування — 17; с. Завалівка — 12; с. Зурівка — 3; с. Калинівка — 32; смт Кодра — 29; с. Козичанка — 1; с. Колонщина — 40; с. Комарівка — 14; с. Копилів — 45; с. Копіївка — 1; с. Королівка — 27; с. Леонівка — 3; с. Липівка — 48; с. Лишня — 28; с. Лозовик — 3; с. Людвинівка — 7; с. Макарівська Буда — 1; с. Маковище — 23; с. Малий Карашин — 2; с. Мар'янівка — 7; с. Миколаївка — 1; с. Мостище — 9; с. Мотижин — 25; с. Наливайківка — 21; с. Ніжилівичі — 48; с. Небелиця — 15; с. Нові Опачичі — 3; с. Новосілки — 33; с. Осиково — 7; с. Рожів — 6; с. Пашківка — 26; с. Плахтянка — 13; с. Почепин — 1; с. Садки-Строївка — 1; с. Северинівка — 7; с. Ситняки — 8; с. Соснівка — 5; с. Червона Гірка — 4; с. Червона Слобода — 17; с. Фасівочка — 1; с. Фасова — 32; с. Ферма (Королівка) — 3; с. Чорногородка — 7; с. Шнурів Ліс — 1; с. Юрів — 7; с. Яблунівка — 12; с. Ясногородка — 20);

597 — у смт Макарів.

З них медичних працівників району — 72.

Одужало 649 осіб (сmt Макарів — 232; с. Андріївка — 33; с. Березівка — 8; с. Бишів — 55; с. В. Карашин — 7; с. Вишеград — 1; с. Вільне — 3; с. Гавронщина — 15; с. Грузьке — 9; с. Забування — 5; с. Завалівка — 6; с. Зурівка — 2; с. Калинівка — 15; с. Кодра — 17; с. Колонщина — 19; с. Комарівка — 3; с. Копилів — 11; с. Королівка — 3; с. Леонівка — 2; с. Липівка — 13; с. Лишня — 12; с. Лозовик — 1; с. Людвинівка — 3; с. Маковище — 8; с. Мар'янівка — 5; с. Миколаївка — 1; с. Мостище — 3; с. Мотижин — 9; с. Наливайківка — 7; с. Небелиця — 8; с. Ніжилівичі — 27; с. Новосілки — 16; с. Опачичі — 1; с. Осиково — 2; с. Пашківка — 9; с. Плахтянка — 6; с. Рожів — 3; с. Садки-Строївка — 1; с. Ситняки — 6; с. Соснівка — 1; с. Фасова — 18; с. Червона Гірка — 1; с. Червона Слобода — 8; с. Чорногородка — 2; с. Шнурів Ліс — 1; с. Юрів — 4; с. Яблунівка — 1; с. Ясногородка — 6).

Померло 16 осіб (Завалівка, Макарів — 7, Почепин, Северинівка, Фасова, Андріївка, Мотижин, Мостище, Грузьке, Вільне).

На лікуванні 857 осіб.

ФАСТІВСЬКИЙ РАЙОН

18 грудня на офіційному сайті Президента України оприлюднено розпорядження Володимира Зеленського про звільнення із займаної посади голови Фастівської райдержадміністрації Юрія Волкова. У документі зазначено, що «згідно з поданою ним заявою».

У своєму дописі у facebook Немживий, віцепрезидент Клубу депутатів Фастівщини пов'язує звільнення голови РДА з нещодавніми подіями в Фастівській районній раді. Як відомо, на початку грудня головою райради було обрано представника від «Європейської Солідарності» Віктора Веремейчика, який на відміну від іншого кандидата на посаду очільника райради Сергія Безуглого («Слуга народу») набрав необхідну кількість голосів.

У своєму дописі Іван Немживий натякає, що Юрію Волкову «слуги» закидають те, що він не зміг «забезпечити правильного голосування» депутатів за висунування партії влади (киянина Сергія Безуглого).

КИЇВЩИНА

23 грудня, на своєму засіданні, Кабінет міністрів України встановив максимальний розмір плати за разовий проїзд автодорогою загального користування, збудованою на умовах концесії.

Нагадаємо, що 29 жовтня 2020 р. уряд презентував шість автошляхів, які першими планується передати у концесію. Зокрема, у перелік увійшли капітальний і поточний ремонт дороги Київ — Житомир — Рівне (М-06). Орієнтовний обсяг початкових інвестицій — 370 млн доларів.

24 грудня депутати обласної ради проголосували за проект бюджету Київщини на 2021 рік.

Так, доходи обласного бюджету затвердили в сумі 4 992, 3 млн гривень, у тому числі доходи загального фонду — у сумі 3 617, 4 млн грн, а доходи спеціального фонду — у сумі 1 374, 9 млн грн.

Також в бюджеті заплановано 3 млн грн від повернення кредитів.

Видатки обласного бюджету — в сумі 4 995, 3 млн гривень, у тому числі видатки загального фонду обласного бюджету — у сумі 3 289, 4 млн гривень, а видатки спеціального фонду — у сумі 1 705, 9 млн гривень.

Зазначимо, що з-поміж іншого у видатках передбачені кошти на утримання закладів соціальної сфери, реалізацію цільових програм, субвенції на житло дітям-сиротам, розвиток інклюзивної сфери тощо. Голова Київської ОДА Василь Володін так прокоментував результати сесії: «Проект бюджету... — затвердили, тож тепер залишилося найважливіше — відповідально реалізувати всі передбачені ним програми...»

УКРАЇНА

Згідно розпорядження Кабінету Міністрів України №1191-р «Про перенесення робочих днів у 2021 році» з метою забезпечення раціонального використання робочого часу і створення сприятливих умов для святкування у 2021 році 7 січня — Різдва Христового, 24 серпня — Дня незалежності України та 14 жовтня — Дня захисника України рекомендовано керівникам підприємств, установ та організацій (крім органів Пенсійного фонду України, акціонерного товариства «Укрпошта», Державної казначейської служби та банківських установ) для працівників, яким встановлено п'ятиденний робочий тиждень із двома вихідними днями в суботу та неділю, перенести у 2021 році в порядку та на умовах, визначених законодавством, робочий день з п'ятниці 8 січня на суботу 16 січня.

Тож у січні відпочиватимемо у п'ятницю, 1 січня та у суботу і неділю, 2 та 3 січня, а потім у четвер, п'ятницю, суботу та неділю, 7, 8, 9, 10 січня. Але робочою буде субота 16 січня. Тож у січні в українців буде аж 12 вихідних.

ШИРОСЕРДЕЧНО ВІТАЮ З НОВИМ РОКОМ І СВІТЛИМ РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ УСІХ МІЖАНЦІВ МАКАРІВЩИНИ!

Рік, що минув, був позначений багатьма важливими подіями і випробуваннями, які не тільки чимало чого змінили у нашому житті, а й згуртували нас у подоланні проблем і досягненні цілей. Тільки так, разом, маємо будувати майбутнє своїх громад і всієї України, протистояти складним викликам і впевнено йти вперед. Широ бажую кожному із вас, щоб усі ваші кроки у 2021-му році були саме такими — впевненими, щоб усі ваші добрі задуми і сміливі мрії здійснилися, щоб випробування (а їх нехай буде якомога менше!) тільки загартовували вас і додавали впевненості у власних силах. Нехай і в цьому новому році, і у всіх роках наступних поряд із вами будуть ті, кого ви любите і кому беззастережно вірите, з ким вам затишно і навіть у буднях святково. Нехай у кожній домівці завжди буде сонячно від любові і по-вселяному тепло від турботи один про одного. Нехай усі ваші дні будуть осяяні бажаними подіями, хорошими новинами і приємними зустрічами, щоб 31 грудня 2021-го кожен із вас, підіймаючи за щедрим святковим столом келих із шампанським, міг сказати: «Це був чудовий рік!». Міцного всім здоров'я і яскравого щастя, веселих свят і Благословення Господнього!

Олег ДУНДА,
народний депутат України.

ШАНОВНА ГРОМАДО МАКАРІВЩИНИ!

Прийміть найщиріші вітання з Новим роком!

З приходом нового року люди дають нові обіцянки, змінюються. Нехай зміни в серцях відбуваються лише в кращий бік! Давайте прикрасимо світ, ставши кращими, ніж були в минулому році. Змінюючись самі, ми мінємо світ! Бажаю позитивних змін у Новому році!

Вадим ТОКАР,
Макарівський селищний голова.

СЬОГОДНІШНІЙ ДЕНЬ В ІСТОРІЇ РАЙОНУ

29 грудня 1950 року об'єднано колгоспи ім. Калініна, с. Гавронщина та «І Серпня», с. Маковище в колгосп ім. Калініна, с. Гавронщина; колгоспи ім. Сталіна, с. Королівка та «Червона Зірка», с. Озірщина — в колгосп ім. Сталіна, с. Королівка; колгоспи «13 років Жовтня», с. Плахтянка та ім. Ворошилова, с. Липівка — в колгосп ім. Ворошилова, с. Липівка; колгоспи ім. Сталіна, с. Садки-Строївка та «13 років Жовтня», с. Небелиця — в колгосп ім. Сталіна, с. Небелиця. (Рішення виконкому Макарівської районної ради).

29 грудня 1972 року новому провулку в смт Макарів присвоєно назву — Заводський. (Рішення № 3/119 виконкому Макарівської селищної ради).

29 грудня 1978 року в смт Макарів прийнято в експлуатацію універмаг по вул. Фрунзе на 110 робочих місць. (Рішення № 380 виконкому Макарівської районної ради).

29 грудня 1982 року в с. Соснівка відкрито сільський клуб, в с. Новомирівка закрито сільський клуб. (Рішення № 492 виконкому Макарівської районної ради).

29 грудня 1992 року в смт Макарів прийнято в експлуатацію мостовий перехід через річку Здвиж загальною довжиною 42,55 м. (Розпорядження № 259 Представника Президента України в Макарівському районі).

29 грудня 1993 року в с. Чорногородка введено в експлуатацію приміщення сільського відділення зв'язку. (Розпорядження № 536 Представника Президента України в Макарівському районі).

29 грудня 1995 року в смт Макарів по вул. Садова введено в експлуатацію приміщення відділення Ошадбанку України. (Розпорядження № 98/1 голови Макарівської райдержадміністрації).

29 грудня 2003 року в смт Макарів введено в експлуатацію комплекс з обслуговування населення «Поворот». (Розпорядження № 325 голови Макарівської райдержадміністрації).

(Використано інформацію, що міститься в архівних фондах №№ 1, 69, 261).

Юлія КРАВЕЦЬ,
начальник архівного відділу райдержадміністрації.

ПОДАРУНКИ ВІД СВЯТОГО МИКОЛАЯ

18 грудня жіночий рух «ЗА МАЙБУТНЄ» разом з представниками Макарівської селищної ради навідалася у Дитячий будинок сімейного типу, розташований у селі Маковище!

Тут живе велика родина Стелли та Сергія Кульчицьких, які виховують дванадцять дітей. Шестеро з них — прийомні. Сама родина приїхала з Луганська, а дітки

раніше жили у інтернаті окупованого Торезу. Їх встигли вивести на вільну територію. Тепер — це велика щаслива родина. Діти отримують освіту, турботу і любов!

Але життя родини Кульчицьких не без проблем. Одна з найбільш нагальних — оформлення права власності на будинок, де вони мешкають. Житло придбане та відремонтоване за рахунок програм від Європейського Союзу. Але з оформленням права власності тепер є певні ню-

анси. Жіночий рух «ЗА МАЙБУТНЄ» бере на контроль вирішення цього питання!

Загалом дуже прикро, що запустивши реформу деінституціалізації — в принципі, дуже правильну і потрібну, держава не подбала про допомогу і підтримку родин, готових брати на виховання дітей-сиріт та дітей позбавлених батьківського піклування.

Напередодні дня Святого Миколая представники жіночого руху «ЗА МАЙБУТНЄ» приїхали в гості не з порожніми руками! Мама Стелла любить крій та шиття. Тож було виконано її мрію — подаровано нову швейну машинку та велику кількість матеріалів, необхідних для виготовлення одягу! Ну і дітяхам іграшки від Святого Миколая!

Інф. «М.в.»

Олександр ПІРНАЧ: «НАМ ПО СИЛАМ БУТИ В ТРІЙЦІ ПЕРШОСТІ ОБЛАСТІ»

Постійні читачі, нам зауважать, що цьогоріч ми дуже багато уваги приділяємо ФК «Партизан» з Кодри. На це у нас є кілька причин. По-перше, команда вперше за багато років стала чемпіоном. По-друге, у клубі сформували справжню професійну структуру і ми, розповідаючи про «партизан», сподіваємося, що цей приклад надихне інші клуби нашого краю.

Сьогодні ми говоримо з віце-президентом клубу Олександром ПІРНАЧЕМ. Кому як не йому, краще за всіх знати внутрішню кухню команди.

— Пане Олександр, звідки Ви родом?
— Народився я в Кодрі. І на сьогодні кращого місця ніж Кодра не уявляю.
— Яку школу закінчували?

— Закінчив 11 класів Кодрянської середньої школи.
— Яким учнем Ви були? Які оцінки в атестаті?
— Відразу зазначу, що школу закінчував за 5-ти бальною си-

стемою. Атестат у мене «хорошиста».

— Який вчитель справив на вас найбільше враження?

— Це однозначно вчитель української мови та літератури, мій класний керівник Світлана Павлівна Сопленко. Досі ми з нею спілкуємося в багатьох ситуаціях згадую її поради.

— Під час інтерв'ю Іван Євсєнко розповів, що Ви з ним грали у шкільній футбольній команді. Коли Ви почали захоплюватися футболом?

— У 12 років серйозно почав захоплюватися футболом. Грав лише на рівні школи та району.

— У яких командах Ви грали? Скільки років нараховує ваша кар'єра гравця?

— У моєму житті була лише одна команда — «Партизан». Грав я у ній 8 років, кар'єра моя закінчилася у 20 років.

— Чи були титули у Вашій кар'єрі гравця?

— Свого часу ми вигравали кубок ім. О. Меля, який розігрували у Андріївці. Чемпіонами не були, але нерви потріпати могли будь якій команді.

— На якій позиції грали?

— Пограв багато де. Починав нападником, потім грав у центрі півзахисту. А закінчував кар'єру центральним захисником.

— У Вашій кар'єрі гравця були тренери?

— Ні. Ми самі по собі організувалися і самі по собі грали.

— А як Ви потрапили до «Партизана»?

— Роки два у першій половині

1990-х Кодра не заявляла свою команду. Потім районне керівництво поставили перед фактом нашу селищну раду про необхідність заявки команди. Селищний голова звернувся до нас з проханням захистити честь «Партизана». Ми з

хлопцями погодилися.

У нас як раз команда збиралася хороша з хлопців 1985 року народження. До нас приєднали на два роки старші хлопці. І у нас виїшла досить сильна команда.

— Всіх партнерів пам'ятаєте?

— Зараз спробую згадати. Олексій Мокійчук, Юрій Макаров, Микола Міхєєв, Роман Аугліс, Олександр Осецький, Іван Євсєнко. Ще були хлопці, але відразу не згадаю.

— А Матвій Євсєнко грав?

— Так. В основі виходив рідко. Але трішки грав.

— А хто був капітаном і лідером команди?

— Оскільки я постійно був двигуном команди, то відразу хлопці віддали мені капітанську пов'язку.

— Деякий час Ви були поза футболом. А потім відразу віце-президент клубу?

— Да у 2018 р. ми спільно з Матвієм Євсєнком почали думати про відродження футбольної слави у Кодрі. І у тому ж році розпочали реалізовувати свій проєкт.

— А що стало причиною Вашого з Матвієм Євсєнком відновлення «Партизана»?

— Це, насамперед, бажання захопити спортом дітей. Колись у Кодрі популярністю користувався і хокей і футбол. А потім був період, що дітяхам спорт перестав бути цікавим. І ось ми вирішили повернути бажання у дітей до спорту. Також ми хотіли повернути спортивну славу нашому селищу і всі традиції, які тут існували уже багато років.

— З чого починався Ваш проєкт?

— Починався він з відродження стадіону.

— А розкажіть детальніше, як йшов процес реконструкції стадіону?

Олександр ПІРНАЧ: «НАМ ПО СИЛАМ БУТИ В ТРІЙЦІ ПЕРШОСТІ ОБЛАСТІ»

— Відродження стадіону, це спонтанний проєкт. Спочатку зібрали команду. Але виявилось, що грати вдома не можемо. Приїхали з Матвієм Євсєнком поглянути на «Маракану». Вирішили, що буде поступово робити.

Почали з того, що зняли ворота. У цей час в Кодрі ремонтували дорогу. Попросили водія грейдера порівняти поле. Він пройшов один раз, і поїхав, сказавши що у нас нічого не вийде. А ми уже кинути не можемо.

Попросили допомоги у громади. На наше здивування, бажуючих відгукнулося багато. От спільними зусиллями і зробили.

— Але ми маємо приклад Пашківки. Вони паралельно з вами робили стадіон. Але цього року ваше поле і їхнє, це дві великі різниці. В чому таємниця?

— Дійсно так. Зробити поле, це одна справа. А утримувати його, це інша. Тут варто виразити слова подяки Олександрі Ауглісу. Він був головним пропрабом при реконструкції. Він зараз є «директором» стадіону. Утримання поля, це його рук справа.

Траву на стадіоні потрібно вчасно підживити, полити, покропити від шкідників та різних хвороб. Утримання стадіону, це більш кропітка робота ніж його реконструкція.

А тому, ще раз наголошу, «Партизан-Арена» в такому чудовому стані завдяки Олександрі Ауглісу.

— А яку техніку Ви маєте для утримання стадіону?

— Спочатку все робили вручну. І лише нещодавно нам селишна рада подарувала трактор.

— Коли і як Ви познайомилися з Сергієм Коноваловим?

— У нас з Сергієм Борисовичем є спільний знайомий. Перший раз він нас познайомив з Борисовичем під час кількахвилинної зустрічі в Києві. А потім уже організували зустріч в кафе: я, Матвій Євсєнко, Сергій Коновалов і наш знайомий Дмитро Самсоненко.

І уже під час цієї зустрічі йшла мова про дитячу школу в Кодрі.

— Ваші враження від знайомства з Сергієм Коноваловим.

— Це порядна, відверта, чесна

людина. Таких я мало зустрічав у своєму житті. Одним словом — Людина.

— Коли ми спілкувалися з Богданом Білявським він Вас охарактеризував такими ж словами. Чи не важко двом особам з однакою характером спілкуватися в одному колективі?

— Ми з Сергієм Борисовичем легко знаходимо спільну мову. І проблем у спілкуванні немає. З ним спокійно спілкуємося на різні теми від сімейних питань до командних справ.

— Які зміни відбулися в команді, коли Сергій Коновалов став тренером?

— Кардинальних змін не відбулося. Лише попросив познайомити з гравцями, яких ми мали на той час.

— А як відбувався підбір команди цього сезону? Це вибір тренера чи Ваш?

— На жаль, в Кодрі на сьогодні немає молоді, яку б можна було задіяти в команді. Сподіваюся, що через років 5 основою «Партизана» будуть місцеві гравці. А поки що, змушені запрошувати гравців зі сторони.

Сергій Коновалов привіз до Кодри кількох футболістів: Анатолія Кучинського, Анатолія Пилипенка та Івана Гробовенка.

А всіх інших покликав я. У цьому питанні мені багато допомагав Костянтин Седлов. Він нам запропонував Агасі Асланяна.

А запрошували так, поклакали за порадою Костянтина з «Альтіс» Копилів Олексія Поштаря. Він запросив в команду Максима Бреденюка, Андрія Мельника та Дмитра Полішука.

Віктора Сидоренка я знав по виступах за команду з Грузького. Хотів заявити ще до початку чемпіонату, але не вдалося сконтактувати. Але на жаль, на повну силу зіграти йому не вдалося.

Віктора Устименка мій знайомий порекомендував.

— В одній грі у складі «Партизану» був помічений афроамериканець. Розкажіть вболівальникам хто це був.

— Чесно зараз навіть не згадаю як його звали. Порекомендували

нам його через Євгена Морозко. Відіграв одну гру за «Партизан».

— У 1-му турі в заявці «Партизана» були брати Касічи з Копилова. А далі вони зникли з команди. Що трапилося?

— Дуже складна історія. Скажу просто. Я радий, що наша співпраця з ними тривала лише один тур.

— Під час гри проти «Прайду» королівські вболівальники, закидали у адрес Вашої команди відсутність місцевих вихованців. І наводили приклад власної команди, де майже всі місцеві. Не вже у нашому краї ситуація з гравцями дуже складана, що доводиться кликати футболістів зі столиці?

— Так. Дійсно така проблема в Макарівській громаді існує. Зараз на районному рівні грають хлопці 1990-х років народження. Дітей такого віку на Макарівщині не багато. Наприклад, у Кодрі класи були по 4–5 учнів. Про яку команду може йти мова. Королівцям у цьому плані пощастило більше. У них було покоління, яке зараз складає основу команди.

Вони пройшли через руки Миколи Синяченка і сформувалися як справжня футбольна команда. Але в інших населених пунктах ситуація подібна до Кодри. А тому зараз у нашому краї дефіцит зі спортсменами. Повторюся, але сподіваюся, що ситуація кардинально зміниться через років 5.

Справді, зараз місцевих вихованців ми можемо перерахувати на пальцях однієї руки: брати Журбеї, Артур Заворичен-

— Ні. Мені здається, це був значний крок назад. Місцева федерація на чолі з Олександром Богдюком повинна була подумати як створити свій власний чемпіонат. Як би ми відродили всі команди нашого краю зі славним минулим, нашому б чемпіонату не було б рівних. І до нас би просилися. Сильні команди були в Андріївці, Мотижині, Червоній Слободі, Фасовій. Не забуваємо про Копилів.

Свого часу, коли я ще грав за «Партизан», команди у селах створювалися ледь не силою, по дзвінку зверху. Може і зараз би варто такі методи використати. Відродивши свій чемпіонат, викликали б інтерес до спорту у школярів.

— Ваше враження від організації Об'єднаного чемпіонату та від рівня суддів?

— Скажу так: «На кухні не може бути дві господині». Організатором подібних чемпіонатів має бути одна сторона.

Суддівство завжди було проблемним питанням в наших чемпіонатах. І цей рік не став винятком. Сподобалася робота Дмитра Романюка, але на жаль, він був лише на одній грі. Ми були готові, що крім суперників доведеться боротися і з суддівством. І все ж стали чемпіонами, незважаючи ні на що.

Але Макарівська федерація, повинна працювати над підвищенням кваліфікації місцевих суддів. А може навіть залучати на ігри з інших федерацій людей.

— Повертаємося до перемоги в чемпіонаті. Коли в клубі «Партизан» повірили в чемпіонство?

— Після гри з «Прайдом». Уже після першої гри з «Легіоном» я повірив, що ця команда здатна на чемпіонство. Думав, що будемо боротися за нього до останнього туру. Але в перемогі повірив, лише після того як реально її отримали.

— Яка гра «Партизана» в чемпіонаті була найкращою, а яка найгіршою?

— Найкращою стала домашня гра проти ФК «Бородянка» коли ми переграли суперника по всіх пунктах і перемогли 2:0. А найгіршими вважаю ті, що ми програли вдома проти «Легіону» та на виїзді про «Бородянку». Хоча знаю, що були свої причини поразок.

— Ви з Сергієм Коноваловим розбираєте в деталях суперників по чемпіонату?

— Майже всі команди мені знайомі по минулому чемпіонату. У їхньому складі мало відбулося змін. Сергій Борисович суперників перед першим колом не бачив. А тому я говорив на чому потрібно зосередитися, а він уже відповідно будував тактику. У другому колі уже разом розбирали суперників і вирішували питання тактики.

— У ході чемпіонату Ви три

гри заміняли на тренерському містку Сергія Коновалова. Чи важко було в ролі тренера?

— Ні. Не важко. Оскільки я постійно був поруч з Сергієм Борисовичем, то ситуацією володів і хлопці по професійному підійшли до ігор у цей період.

— Команда, яка стала чемпіоном уже досягла свого максимуму? Чи вона здатна на більше?

— Ми можемо більшого.

Моя мрія щоб «Партизан» був учасником обласної першості. З дитинства пам'ятаю, як в Кодру приїжджала грати команда «Діназ» Вишгород. Хочу щоб такий футбол повернувся в селище. На мою думку, нам по силам бути в трійці першості області.

— Ви уже цього року спробували свої сили на обласному рівні. Ваші враження від обласної Ліги Чемпіонів.

— Для мене головне, що суперник залишився задоволений від організації матчу у Кодрі, від поля. А також приємно, що у матчі проти Малої Снітинки ми показали, що можемо достойно грати на обласному рівні. Після таких ігор хочеться більшого.

— Чи може «Партизан» повторити шлях «Колоса» з Ковалівки?

— Дуже складне питання. Ми зараз вирішуємо проблему участі наступного року в обласній першості. Чудово розуміємо з президентом клубу, що самі не витягнемо. Шукаємо спонсорів. А якщо будуть інвестори, то нам все по силам.

Але щоб повторити шлях «Колоса» то ми маємо 24 години на добу жити футболом.

— Які плани ФК «Партизан» на наступний сезон?

— Повторюся, хотілося б пограти на області. Але для цього в команді має бути ще один спонсор. Адже команді потрібно підсилуватися. Нам потрібен центральний захисник і ще один нападник.

— І насамкінець, яка команда розчарувала Вас у цьому чемпіонаті, а яка стала відкриттям?

— Розчарувала мене «Юність» з Пашківки. З їхній складом, я від них чекав більшого. Тим більше чемпіонат почали дуже жваво. А потім здулися.

А відкриття, це «Прайд» з Королівки.

— Ваша трійка найкращих команд чемпіонату.

— Перша це однозначно «Прайд». Ну і призери: «Бородянка» і «Юніор».

— Ваша трійка гравців «Партизана» в цьому чемпіонаті.

— Анатолій Кучинський, Агасі Асланян та Андрій Мельник.

— Трійка гравців Об'єднаного чемпіонату.

Руслан Лазебний, Микола Старов та Богдан Білявський.

— Ваші побажання нашим читачам напередодні Нового року.

— Бажаю, щоб все найгірше залишилося у 2020 році. І всім здоров'я.

— Дякую за спілкування.

— Дякую за запитання.

Спілкувався Віталій ГЕДЗ.

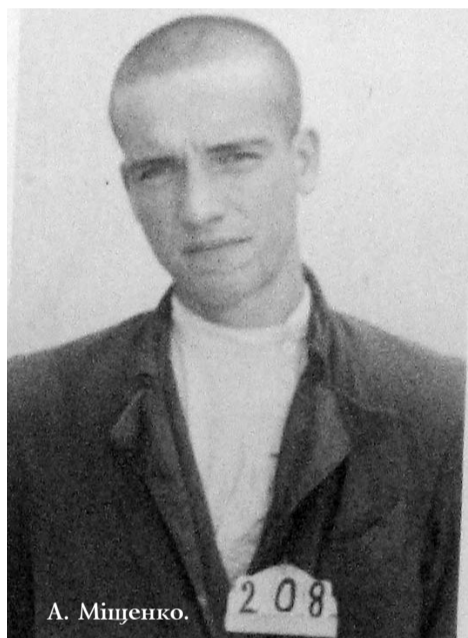

ПРАВДА ПРО ТИХ, «СОНЦЕ ПРАВДИ»

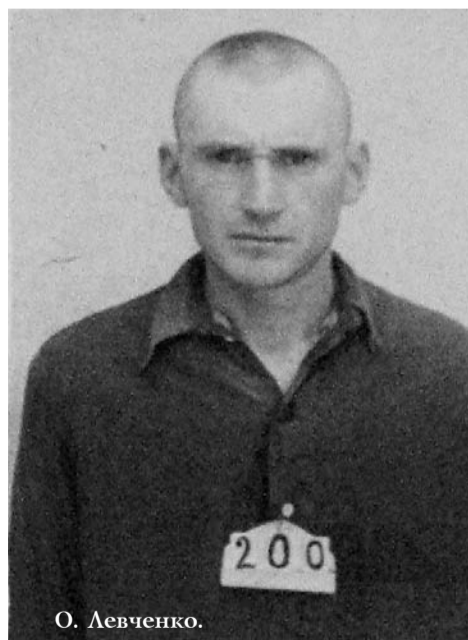
Про цих юнаків і досі згадують у рідному селі на Київщині,

Про них є коротка і вичерпна інформація і в книзі О. Шука «Молодіжні організації ОУН (1939-1955 рр.)» (2011): «У травні 1950 р. управління МДБ Київської області в с. Королівка була виявлена та ліквідована молодіжна організація під назвою «Українська демократична партія» (УДП), у якій брали участь 10 осіб. При арешті у її учасників було вилучено 3 гвинтівки, револьвер, патрони та українська література. Учасники організації отримали підпільні псевда та склали клятву. Також вони виробили програму організації, у якій вказувалося, що головним завданням організації є збройна боротьба проти радянської влади за створення самостійної Української Держави. Учасники УДП виготовляли та розповсюджували серед населення антирадянські листівки, накопичували зброю та вживали заходів для встановлення зв'язку із підпільниками ОУН в західних об-

А. Міщенко.

ластях України. Протягом 1949-1950 рр. вони спільно із місцевими кримінальними елементами вчинили кілька збройних нападів з метою збору грошей на потреби організації. Усі заарештовані були засуджені на різні терміни. Така ж інформація оприлюднена і в районній газеті «Макарівські вісті» від 27 травня 2016 року — в публікації кандидата історичних наук Віталія Гедза, присвяченій історії села Королівка. Зокрема у цій статті згадано про керівника організації В. Петрушенку, котрий і писав про «Сонце Правди»...

О. Левченко.

То хто ж були ці, як вважає Олександр Шук, «прості сільські хлопці»? І чи всі учасники підпілля були пов'язані з криміналом? Які нові подробиці й деталі приховує справа 63057 (Фонд №5. Опис №1) з Галузєвого державного архіву СБУ?

ЯК УСЕ ПОЧИНАЛОСЯ?

Королівка — мальовниче село українського Полісся: тут на пісках добре родить картопля, навколишні ліси радують грибників, тут привітні і щирі люди, які в праці бачать сенс свого існування. А яким це село було в 40-х роках минулого століття? Я знаю про це зі спогадів своєї мами, яка народилася й виросла в Королівці. Ці спогади доповнилися деякими

документами зі справи № 63057. Ось, наприклад, опис майна заарештованого Анастасія Міщенко: «Хата дерев'яна з двох кімнат із солом'яним дахом — одна. Корова жовтої масті — одна. Стіл дерев'яний саморобний — один. Табуреток дерев'яних — 2 штуки. Ліжко дерев'яне саморобне — одне. Вулики — дві колоди». В іншому акті з ізуїтською деталістикою запротокольовано два поношені пальта — «зимове суковане чорного кольору з чорним овечим коміром» та «демісезонне суковане темне синього кольору», до цього ж «багатства» додано «корову з лисиною на голові», теля й «два поросятка п'ятимісячного віку». Тож чи дивно, що на допиті 2 грудня 1950 року Володимир Петрушенко на запитання слідчого про мотиви «вступу на антирадянський шлях», відповідає: «Тяжкі матеріальні умови життя в селі впродовж 1946—1947 років...».

У той час у нього за плечима залишилася окупація, ризиковані ігри підлітків із зброєю, якої на навколишніх полях залишалося чимало, як результат — втрата кисті руки від розриву гранати. Проте травма не перекреслила бажання жити й навчатися, товаришувати й думати, реалістично оцінюючи те, що відбувається навколо.

У 1947 році юнак навчався у Забуянській школі разом зі своїм односельцем Петром Клокуном. У слідчій справі цей хлопець пояснює свої антирадянські погляди спілкуванням із вітчимом, шкільним учителем хімії і ботаніки, який, повернувшись із примусових робіт у Німеччині, розповідав про життя в цій країні, про свої спостереження над американцями, словом, «вихваляв капіталістичний лад» і мріяв про самостійну українську державу — без радянської влади, без колгоспів. А Іванченко Ярослав постійно підкреслював у розмовах із товаришами, що ненавидить тогочасний режим, бо його батько був несправедливо засуджений за крадіжки (у постанові на арешт цього юнака від 28 серпня 1950 року зазначено — за антирадянську діяльність; насправді у 1936 році його батько був засуджений на 10 років позбавлення волі за розкрадання соціалістичної власності, кілька разів тікав із місць ув'язнення, син же вважав, що батькові «приписали» чужі злочини).

Так у 17—18-річних юнаків формується думка про підпільну організацію, яка б боролася за справедливість, можливу лише у незалежній Україні. Її організаторами на початку 1947 році стали Петро Клокун, Дмитро Савченко та Анастасій Міщенко, у цьому ж році до них доєдналися нові члени — Володя Петрушенко, Петро Левченко, Олександр Левченко, Ярослав Іванченко, Анатолій Іванченко. Здебільшого вони таємно збиралися у будинку або Петра Клокуна, або Дмитра Савченка, або в хліві Анастасія Міщенко. Молоді романтики вигадали емблему організації — шестикутна зірка, посеред якої — навхрест сокира і розвідний ключ (ця символіка не пояснена), прапор чорно-червоного кольору (між двома смугами чорного кольору — червона: чорний колір означав землю, а червоний — кров, тобто озброєну боротьбу за землю), написали клятву: «Клянусь, що я, син українського і російського народу, буду чесно виконувати всі доручення організації, а у випадку зради помру від рук своїх товаришів». Зачитуючи її, кожний із учасників підпілля тиснув руку своїм побратимам. Хлопці обрали псевдоніми, для прикладу: Петро Клокун — Канін, Анастасій Міщенко — Зарицький, Анатолій Іванченко — Іванов, Ярослав Іванченко — Ворущенко, Олександр Левченко — Компанієць, Петро Левченко — Перепелиця, Володимир Петрушенко — Зоженко. З усіх учасників організації найбільш освіченим був Володя Петрушенко, вчительсь-

кий син, начитаний поет-початківець, студент першого курсу Київського педінституту. Ось як він пояснює вибір саме такого псевдоніма в «діалозі» зі слідчим: «Восени 1947 року в радянській пресі за доповіддю Жданова різко критикували письменників Зоженку та Ахматову за їхню ворожу радянській дійсності творчість. Я знав про ці події, тому вибрав своїм псевдонімом «Зоженко». — Тим самим ви хотіли підкреслити свою солідарність з письменником Зоженко? Це так? — Ні, свій псевдонім в антирадянській організації я вибрав лише тому, що у той час було багато розмов про Зоженку». Вочевидь тут простежується певна психологічна гра, коли слідчий намагається «дотиснути» підозрюваного, а той лише констатує факти, виграні для його історії.

Саме Володю Петрушенку товариші обирають керівником організації, яка спочатку носила ім'я Наливайка, а потім перейменувалася на Українську демократичну партію (УДП). Він працює програму, яка не збереглася, але про її зміст можна дізнатися із матеріалів слідства: основним завданням УДП є збройна боротьба проти радянської влади і створення самостійної демократичної української держави. Крім цього, як свідчить П. Клокун, керівник

А. Іванченко.

ся. Влітку цього ж року В. Петрушенко, А. Міщенко, П. Левченко, Ф. Клокун (в іншому протоколі — й Д. Савченко) склали та від руки виготовили тридцять екземплярів листівки антирадянського змісту, які були розповсюджені серед робітників лісопильного заводу газопроводу Дашава-Київ Анастасієм Міщенко та Олександром Левченко, які там працювали (в інших показаннях — Петром Левченко та Петром Лошкарєвим).

Учасники молодіжної націоналістичної організації мали зброю, що засвідчено матеріалами справи. А ще у них неодноразово підкреслено, що юнаки писали антирадянські вірші. На жаль, їхні твори були знищені, й у справі залишився лише конверт, у якому тексти зберігалися. Під час перехресних допитів слідчий неодноразово ставив питання про вірші, їх зміст, хто і за яких умов читав, кому передавав. Як це пафосно не звучить, але, справді, слово поетичне прирівнювалося до зброї. Наприклад, Ярослав Іванченко написав поезію «Косар». Ось як про її зміст (поскрибовано) розповідає на допиті П. Клокун: «... показав ніби тяжке життя селянина-колгоспника, який день і ніч працює в колгоспі і ніби (курсив мій. — Н.Б.) нічого не отримує, його сім'я голодує, а також закликав селян брати зброю, руйнувати колгоспи і скинути своїх ворогів — тобто радянську владу». Петро Левченко, Олександр Левченко та Анатолій Іванченко також віршували, але їхні поетичні спроби були розкритиковані самими учасниками підпілля, лише твори Володі Петрушенка хлопці схвалювали. Петро Клокун згадає про свій вірш «Україна». На запитання слідчого, з якою метою писалися антирадянські твори, він відповів, що ці тексти слугували вихованню учасників групи в антирадянському дусі, а також для антирадянської агітації серед населення.

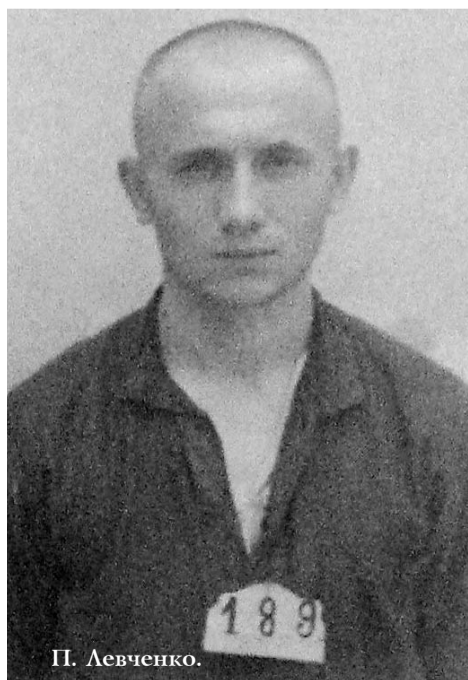
Він же повідомив слідству, що всі вірші та документи організації були спалені, оскільки її учасники до початку літа 1949 року роз'їхалися із рідного села — хто працювати, хто навчатися, тобто фактично підпілля припинило своє існування (це ж підтвердить і Володя Петрушенко). Проте під час обшуку саме в Петра Клокуна знайшли антирадянський вірш Володі Петрушенка, датований 9 липня 1947 року. Керівник організації, очевидно, заперечував своє авторство, тому цей текст віддали на експертизу почерку, результат якої розставив усі крапки над і. Завдяки цьому факту у висновку експерта зберігся уривок із вірша:

...І ось неначе в мене
Крила виростають.
І мене з гори-красуні
В небо піднімають.
Довгенько так летів я в небі;
Та ось, нарешті, утомившись,
Я з-за хмари вилітаю
І якраз вже раннім ранком
В Києві сідаю.
Оглянувся кругом себе
І пройшовся містом.
Я побачив зовсім інше,
Ніж в книжках за змістом.
Боже, Боже, що ти робиш,
Нашо людей губиш?
Чим же вони провинились,
Що ти так розсердивсь
На оцих всіх безталанних
У свитинах рваних?
Хіба мало тобі, Боже,
Їхного страждання?
Хіба тобі не набридли
Оці всі знущання?
Подивися кругом себе,
Глянь на сліз потоки,
Які ллються й не стихають
Уже тридцять років.

організації пише пояснювальну записку обсягом 12 сторінок типового шкільного зошита «Що таке Українська демократична партія?» (текст також не зберігся).

ДІЯЛЬНІСТЬ

Сьогодні може здаватися, що реальних кроків учасники підпілля зробили небагато, зважаючи на проголошену мету. Але це не так, якщо пам'ятати про розгалужену репресивну машину того часу, яка й ідеологічно бомбувала населення. Як засвідчує Володя Петрушенко, під його керівництвом хлопці збиралися лише кілька разів — не більше чотирьох — для обговорення здобуття зброї, а також дукарської машинки. У березні 1948 року на чергових зборах було прийнято рішення встановити зв'язок

П. Левченко.

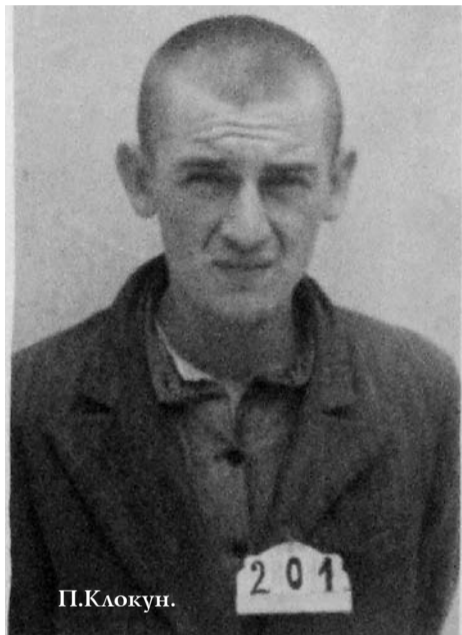
з ОУН, тому керівник організації та Анатолій Іванченко вирушають до західних областей, але вийти на оунівське підпілля їм не вдало-

ХТО МРІЯВ ПРО НАД УКРАЇНОЮ

проте достеменною інформації у людей немає

Ці щирі рядки промовляють більше, ніж чотирихотомна справа членів УДП. Вони — відчайдушний крик юної душі, котра прагне справедливості і справжньої свободи для рідного народу. Безперечно, що вірш написаний під впливом відомої кожному школяреві поеми Тараса Шевченка «Сон (У всякого своя доля...)» (як засвідчує експертиза почерку, поезія Володі Петрушенка озглавлена «Сон (Різна доля людям в світі...)»): це навіть не лірична, а епічна картина українського післявоєнного життя, відтворена емоційно, півно,

П.Клокун.

з використанням умовного прийому сну, риторичних фігур, акцентованих образів «безтананих», «сліз потоків», страждань, контрастів місто-село, книги (читай — пропаганда, ідеологія) — реальне життя. Очевидно, що Володя Петрушенко в знижених строках писав про колгоспне життя, а в збережених в акті почеркової експертизи далі йдеться про страшні столітні реалії другої половини сорокових років: ті, хто здобув перемогу над нацистами, забуті, знехтувані владою, особливо скалічені у боях інваліди, — «це всі ті, що здобували / Щастя для народу», а насправді залишилися «без хліба / І без своєї хати» (ця деталь відсилає до закінчення роману М. Гримич «Клавка», в якому йдеться про гвалтоване нічне виселення із столиці інвалідів-учасників війни). Поет-початківець у розпачі звертається до Бога як до єдиної сили, що може здолати тридцятирічне ярмо (нагадаю, вірш датовано 1947 роком) радянської влади.

Зрозуміло, що це перші поетичні спроби вісімнадцятилітнього юнака, тому вони, попри деякі версифікаторські огріхи, приваблюють щирістю, чіткою громадянською позицією і сміливістю у її висловленні.

Володя Петрушенко був освіченим, начитаним і талановитим юнаком. Його син передав мені кілька зошитів батька: блокнот-альбом за 1954 рік, який писався в ув'язненні, п'ять типових учнівських зошитів по 12 сторінок з повістю російською мовою «Мімо життя», котру закінчено в січні 1962 року, кілька папок поетичних, прозових і драматичних творів. Ці матеріали потребують детального опрацювання, але й необхідний час

А.Іванченко.

на це, бо почерк у їхнього автора нагадує розсіпани мак, такий дрібний. Більш розбірливо оформлено блокнот-альбом на 86 сторінках, записи у якому датовані періодом заслаання у селищі Мала Чумка Іркутської області. Це збірка українських народних пісень — історичних, родинно-побутових, гу-

мористичних, деякі — із нотами. Пісні сусідять із творами Г. Сковороди, Т. Шевченка, російськими романами О. Жемчужнікова, А. Дельвіга, О. Кольцова, О. Пушкіна, А. Фета, М. Лермонтова, О. Толстого, пісню про Україну С. Голованівського. Всі ці тексти відтворені по пам'яті, як і пісня варазького гостя із опери «Садко» М. Римського-Корсакова, серенада Дон Жуана П. Чайковського на слова О. Толстого, третій романс Демона із однойменної опери А. Рубінштейна, арія Роджамі із оперети І. Кальмана «Баядерка». Інтелект і різнобічність знань Володі Петрушенка вражають, як і ретельність його записів: він вказує безліч прізвищ поетів, музикантів. Так, наприклад, згадує ім'я забутого сьогодні композитора Миколи Харито, записуючи його романс на слова С. Грея «Астри осенние — грусти цветы...», або один із найпопулярніших віршів маловідомого поета й учасника демократичного руху у XIX ст. Івана Гольц-Міллера «Слушай» (1864) з рядками, які, очевидно, відповідали настрою ув'язненого юнака:

*Не дни и месяцы — долгие годы
В тюрьме осужден я страдать,
А бедное сердце так жаждет свободы, —
Нет, дальше не в силах я ждать!..
Здесь штык или пуля, там — воля святая!..
Эх, черная ночь, вырчай!
Будь узнику ты хоть защитой, родная!..*

Ці слова, покладені на музику П. Сокальським, стали відомою пісню, а вірші І. Гольц-Міллера, який помер молодим, вперше були надруковані аж у 1930 році. Можна припустити, що В. Петрушенко знав цей текст саме як пісню, бо він мав чудовий голос і гарно співав.

УВ'ЯВЛЕННЯ ПРО МЕТОДИ БОРОТБЬИ

Юнаки, безперечно, були свідомі поставленої мети, яка визначалася їхнім різко негативним ставленням до радянської системи.

Найвразливіше місце у діяльності підпільної групи — це участь її членів у грабунках. Дуже б хотілося, щоб історія цих юних сміливців, які кинули виклик системі, була бездоганною. Проте це не так. У матеріалах справи однозначно стверджується: протягом 1948–1950 років учасники організації здійснили низку збройних нападів, а все награбоване поділяли

В.Петрушенко.

між собою. Наведу показання Володі Петрушенка: «Я в пограбуванні магазину не брав участі і ніяких вказівок як керівник організації з цього питання не давав. Про це пограбування мені стадо відомо приблизно через півтора-два місяці від Клокуна Петра, який говорив, що ними взята певна кількість матеріалу й гроші. Пограбування було озброєним». А на запитання слідчого — здійснення озброєних пограбувань передбачалося програмою організації — її керівник однозначно відповідає: ні.

АРЕШТ І ВИРОК

Арешти учасників підпілля відбулися у двадцятих числах серпня 1950 року. Вже у 60-і роки в автобіографічному оповіданні «Прощай, мамочко» Володимир Петрушенко так згадує про це: «Нічого схожого мені ще не доводилося бачити за свої двадцять років. Лігали подушки, ковдри, книги, виривали квіти із вазонних горщиків, викидали із шафи одяг, промацували рубці швів, простукували стіни кімнати... Так могли робити лише злодії, поспіхом шукаючи цінності й гроші. Але хіба злодіям можна дивуватися? А це ж представники влади найкращого і демократичного ладу в світі.

Двадцять років мого життя менше мені дали, ніж ці три години обшуку. От вже справжня демократія, свобода слова і думки! Так могли чинити лише варвари чи татарські орди. Проте від них не залишилося й сліду... Але чи не рано історія підвела ризик під варварською епохою? Чи не варто відновити оповідь про варварів двадцятого століття, котрі мешкають на одній шостій частині земної кулі?»

Під час арешту у В. Петрушенка вилучено: «1. Книга Коваленко «Історія» на українській

мові. 2. Повість, написана Петрушенком в театрі, «Куплена правда» антирадянського змісту (тут чекісти виявили неосвіченість, а, може, поспіх — малася на увазі п'єса. — Н.Б.). 3. Вірш «Сон» антирадянського змісту (датований 9 грудня 1947 року)». А ще — численні рукописи, зокрема художніх творів, всього 15 зошитів. Ці скрупульозні записи дозволяють увиявити внутрішній світ хлопця, який постійно займався самоосвітою, багато читав і писав, цікавився історією та культурою України. Варто нагадати, що книга «Українська історія» Григорія Олексійовича Коваленка (1868–1937), розстріляного за звинуваченням у націоналізмі, і сьогодні майже невідома (перевидана лише у 1993 році), а за життя автора — це був перший в Наддніпрянській Україні підручник із вітчизняної історії (1906) — витримала кілька перевидань. У ній логічно і доступно розглядалась українська історія в контексті світової, а між рядками цієї праці прочитувалися антиросійські настрої цього автора.

2 грудня 1950 року учасникам підпілля було вручено обвинувачення, судив їх військовий трибунал військ МВС Київської області 5-6 лютого 1951 року. Вирок суворий — 25 років позбавлення волі за зраду батьківщини всім десятком учасникам підпілля.

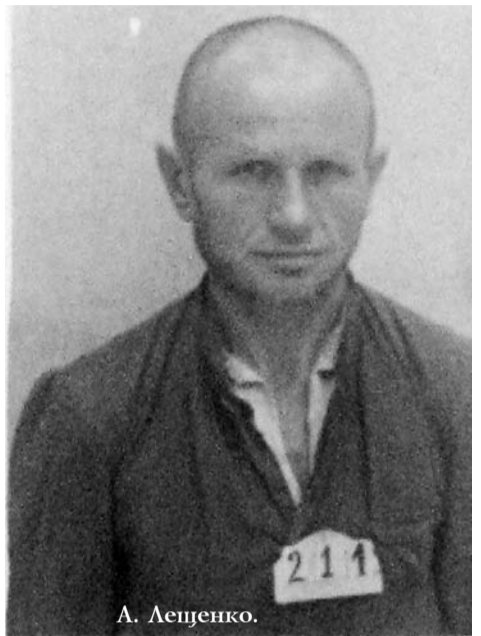
НЕЗАЙВІ ДОПОВНЕННЯ

Ознайомлення із справою давалося нелегко, бо ставишся до її фігурантів не як безпристрасний дослідник історії, а як небайдужа людина, яка знала декого із її учасників. Це ніби доторк до живої історії, історії героїчної і драматичної водночас, історії конкретних людей, про долі яких мені невідомо, за винятком В. Петрушенка та Я. Іванченка. Цей доторк викликає різні думки та емоції, бо справді вражає навіть літературознавицю з багаторічним досвідом, яка перечитала не один десяток книг про кривавий й до певного часу невідомий сюжет радянської історії. Так, скажімо, секретар, що ретельно фіксував зміст допитів, використовує не іншаке, як шанобливу форму звертання на Ви (саме з великої літери). Водночас можна здогадуватися про методи слідства, якщо всі, крім одного учасника підпілля, визнали свою провину. Це й не дивно, бо радянська репресивна система використовувала усі можливі засоби тиску. Так, на більшості протоколів допиту зазначено їх час тривалості: наприклад, допит почато о 22.00, а закінчено о 04.00.

Також дуже хочеться бачити героїчний чин української молоді незапльованим криміналом. Але факти є фактами. Однак матеріали справи засвідчують, що В. Петрушенко та Я. Іванченко не брали участі в грабунках і в 1968 році були реабілітовані. Як і те, що Д. Михайленко був засуджений помилково. У 1968 році, очевидно, як важкохворий, він звертається із листом до Голови Верховної ради СРСР із розпачливим листом-проханням про реабілітацію, про встановлення справедливості...

У матеріалах справи згадується, що на шлях криміналу декого із підпілля схилили ті, хто були значно старші за віком, не дружили із законом (з етичних міркувань їх прізвищ не називаю). Так, З. у 1950 році, під час арешту і слідства, відбував покарання за самогеноваріння, а А. у 1928 році був засуджений на сім років за крадіжки. Про те, що ці чоловіки вочевидь не з ідейних міркувань примкнули до організації, свідчить і той факт, що у книзі О. Іщука «Молодіжні організації ОУН (1939–1955 рр.) Літопис УПА» (т. 11, 2011) серед документів того часу є спеціальне повідомлення «Про ліквідацію збройної молодіжної націоналістичної організації в м. Києві та селі Королівка Макарівецького району, Київської області», у якому зазначено, що у складі УДП налічувалося вісім осіб (а не десять. — Н.Б.), тих, хто займався антирадянською агітацією. Також привертає увагу той факт, що, за свідченнями учасників підпілля, як уже зазначалося, організація припинила своє існування до початку літа 1949 року, проте в документах фігурує 1950 рік. Отже, що справа УДП і кримінальне провадження були об'єднані (грабунки датуються 1948–1950 роками, останній — квітнем 1950 року). Проте важливішим є інше: влада так боялася підпілля, що навіть після припинення антирадянської діяльності її учасники були арештовані і засуджені.

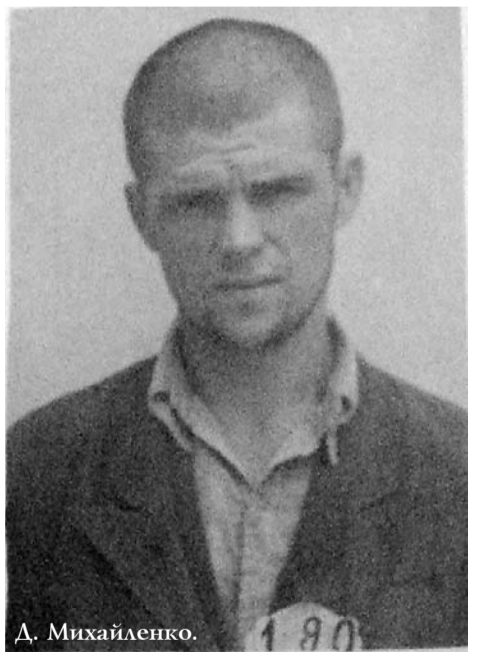
Загалом справа яскраво демонструє правосуддя по-радянськи, законність по-радянськи. У 1956 році відбувся її перегляд, внаслідок чого учасники підпілля виїхали на волю. Наприклад, В. Петрушенка звільнили 16 червня 1956 року з формулюванням: «Визнати правильним засудження, але обмежитися відбутим строком покарання». А вже у 1968 році у постанові суду читаємо: «Перебування у цій організації (УДП. — Н.Б.) засуджених розцінено слідчими органами і військовим трибуналом як зрада батьківщини. Таке тлумачення поняття зради батьківщини є неправильним і суперечить ст. 54-1 «а» КК УРСР, у якій вказано, що зрада батьківщини характеризується такими ознаками, як шпionaж, перехід на бік ворога, втеча чи переліт за кордон. Ніхто із учасників цієї організації не ставив таку мету і не робив будь-яких спроб до її здійснення, тому в діях засуджених немає складу злочину, передбаченого ст. 54-1 «а» КК УРСР, а відповідно й ознак злочину, передбаченого ст. 54-

А.Лешченко.

II КК УРСР. Враховуючи викладене, вирок у частині засудження вказаних осіб за здійснення контрреволюційних злочинів підлягає скасування, а справа припинена за відсутністю у діях засуджених складу злочину».

Розчерком пера — насправді трактуванням законів — перекреслювалися людські долі, мрії і сподівання юнаків, які ще шукали себе, формували свій погляд на світ. Обстоюючи ідеали самостійної української держави, вони водночас виявили ідеологічні вагання, сумніви, намацування правильного шляху боротьби. Та й брак життєвого й політичного досвіду давався взнаки. Наприклад, первинна назва організації звучала як Українсько-російська демократична партія, що знайшло відображення і в клятві її учасників, українська держава мислилась як буржуазно-націоналістична, колгоспна система заперечувалася як найбільше зло, породжене радянською владою, неоднозначним було ставлення до єврейського питання. Що ж, на шлях боротьби стали 17–18-річні юнаки і, незважаючи на молодість, виявили гідність, сміливість і відвагу. Завдяки ретельності у веденні протоколів допитів ніби привідкривається новий пласт їхнього життя — молодого, хлопчачого, можливо, навіть без повного усвідомлення того, на які небезпеки вони наражали себе, кинувши юнацький виклик неадекватній системі. Наприклад, читаємо: «В кінці 1948 року чи на початку 1949 року Левченку Олександр у

Д.Михайленко.

дав написаних мною штук 5 антирадянських віршів (назв їх не пам'ятаю) для того, щоб він поширив ці вірші серед населення. Не знаю, чи виконав Левченко Олександр моє завдання чи ні, оскільки він мені не доповідав». Або: «В антирадянську організацію я вступив приблизно весною 1947 року, місяця точно не пам'ятаю, але скоро як розтанув сніг на землі». Або: «Я особисто в серпні 1948 року, перебуваючи у відпустці, посварився і побився з Клокуном Петром через дивину і з того часу порвав будь-який зв'язок із організацією».

Такою драматичною є ще одна із маловідомих сторінок української історії, яка почалася й драматично закінчилася в с. Королівка.

д.ф.і.н. Ніна БЕРНАДСЬКА, Київ.

ПОВТОРНІ МІСЦЕВІ ВИБОРИ
27 грудня 2020 року

ПОСТАНОВА №13

засідання Бишівської сільської територіальної виборчої комісії
Фастівського району Київської області

22:30
"27" грудня 2020 року

село Бишів

Про встановлення результатів з повторних виборів депутатів Бишівської сільської ради по виборчому окрузі №3 на ділянці №320653

Відповідно до ч 2 ст 269 ВКУ, Бишівська сільська територіальна виборча комісія з місцевих виборів визнає обраними депутатами у багатомандатному окрузі кандидатів у депутати (у кількості, що дорівнює кількості мандатів у багатомандатному окрузі), які за результатами голосування виборців у відповідному багатомандатному окрузі отримали найбільшу порівняно з іншими кандидатами, зареєстрованими у тому самому окрузі, кількість голосів виборців.

Бишівська сільська територіальна виборча комісія постановляє:

визнати обраними депутатами Бишівської сільської ради по виборчому окрузі №3 на ділянці №320653, а саме:

1. Гринь Юрій В'ячеславович – 68 голосів;
2. Невмержицький Василь Іванович – 53 глоси;
3. Шестак Сергій Олексійович – 46 голосів.

Голова Бишівської сільської територіальної виборчої комісії Фастівського району Київської області

Секретар Бишівської сільської територіальної виборчої комісії Фастівського району Київської області

Л. Приліпенко

Ю. Голенко

«Ой, летіли дикі гуси, ой летіли у неділю, дощову – Впало пір'я на подвір'я, закотилось, як повір'я, у траву»...

А по тому подвір'ю походжала стара свійська гуска. Вгору вона вже рідко голову піднімала, все більше очима по землі шатирилася: то зернятко знайде, то черв'ячка із землі видовбає, то травички пощипає. Аж тут раптом під ноги їй підкотилось оте пір'я, а згори почулися знайомі голоси. Підвела гуска голову догори і побачила, що там, у піднебесі, летять її родичі – дикі гуси. Летять і подають їй голоси: «Полетіли з нами, полетіли з нами, сестро!», гукали вони. І тут в грудях у гуски щось тенькнуло і згадалось їй, що в неї теж є крила і що вона колись також уміла літати. Раптом відчула гуска, що крила за її спиною розпростерлись і затріпотіли, а ноги самі побігли навздогін за родичами. І тут вона відірвалася від землі і полетіла, полетіла... Нехай вона пролетіла зовсім трохи і не дуже високо, але вона встигла влітати в оте відчуття окриленості злету і воно залишилося в пам'яті назавжди.

Ота стара гуска – то була я. Так суб'єктивно я сприйняла свою участь у міжнародному літературному конкурсі, взяти участь у якому запропонував мені наш земляк, заслужений художник України, Анатолій Марчук. Конкурсантів не обмежували у віці, тож не лише молоді, а й такі як я, «поважні», могли стати учасниками конкурсу. Для мене то була велика честь, адже серед учасників конкурсу були відомі українські літератори. Зокрема, я була у захваті, що під час нагородження конкурсантів сиділа поруч із веселитим відомим майстром мікромініатюри Миколою Сядристом.

Урочиста церемонія нагородження лауреатів конкурсу відбулася в золотій залі Національної спілки письменників України. Для мене це були незабутні враження. Вміє Анатолій Марчук організувати свята що тут, що в своєму рідному селі. Він і сам, як людина – свято. Є такий вислів: «Атланти держать небо на зігнутих плечах». Художника Марчука можна сміливо назвати духовним Атлантом, який тримає небо не лише над Козичанкою, а й над рідним

краєм разом із іншими духовними Атлантами – своїми побратимами, яким теж не байдужа доля Вітчизни.

І ось нова ідея – провести конкурс за мотивами його картини «Світло у вікні», що була підтримана Національного спілкою письменників та Національного спілкою художників України.

Зазвичай щасливі моменти свого життя і трагічні хвилини долі митці завжди відображають у своїх творах: композитори у музиці, літератори у слові, художники на полотнах. У цей нелегкий для країни час, коли на сході України відбуваються бойові дії, розв'язані сусідньою державою, та гинуть наші захисники, зникають безвісти чийсь сини або потрапляють у полон до ворога, душу затьмарює морок і біль – дуже важливо для нас підтримувати один одного, гуртуватися, не втрачати надії на краще.

Картина художника Анатолія Марчука «Світло у вікні», хоча й була створена давно, але її лейтмотив відгукується на сучасні події, тому він і виставив її у Фейсбук. Саме під час обговорення картини між дописувачами і виникла ідея провести конкурс, адже картина містить символізм, де

МАКАРІВСЬКА СЕЛИЩНА РАДА оголошує конкурс на заміщення вакантних посад посадових осіб місцевого самоврядування, а саме:

- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Комарівка);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Липівка);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Мар'янівка);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Ситняки);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Великий Карашин);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Юрів);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Ніжиловичі);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Червона Слобода);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Людвинівка);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Наливайківка);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Гавронщина);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Забуяння);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Маковище);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи смт Кодра);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Колонщина);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Копилів);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Королівка);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Мотижин);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Небелиця);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Паахтянка);
- спеціаліста I категорії відділу з питань надання адміністративних послуг та державної реєстрації (місце фактичної роботи с. Ситняки).

Вимоги до кандидатів: громадянин України, повинен знати: Конституцію України, закони України «Про службу в органах місцевого самоврядування», «Про запобігання корупції» та інші закони України з питань організації та діяльності органів місцевого самоврядування, інші нормативно-правові акти відповідно до функціональних обов'язків.

Кваліфікаційні вимоги до посад спеціалістів: вища освіта не нижче ступеня бакалавра, вільне володіння державною мовою. Без вимог до стажу роботи.

Функціональні обов'язки: реєстрація та зняття з реєстрації місця проживання, ведення господарського обліку, видача довідок, приймання документів на оформлення субсидій та соціальних виплат тощо.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають особисто наступні документи:

- заяву на участь у конкурсі (на ім'я голови конкурсної комісії);
 - заповнену особову картку (форми П-2 ДС) з відповідними додатками;
 - дві фотокартки розміром 4x6 см;
 - копії документів про освіту;
 - копію документа, який посвідчує особу;
 - копію військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);
 - декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, у порядку, визначеному Законом України «Про запобігання корупції».
- Документи приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: вул. Димитрія Ростовського, 30, смт Макарів, Макарівський р-н, Київська обл., 08001.**

Додаткова інформація про основні функціональні обов'язки, розміру та умов оплати праці можна отримати за тел. (045) 78 5-29-76.

основна ідея – життєствердуюче світло надії, світло віри, світло любові.

Я не є літературним критиком, тож не буду характеризувати твори інших учасників конкурсу – лише про себе. Я не роздумувала довго, про що буду писати. Душу тривожила подія, що сталася в родині моїх односельців, навіть далеких родичів – пропав їхній син Прихватило Олександр Миколайович, активний учасник Майдану. Ріс хлопчина на моїх очах, виріс вродливим, розумним юнаком, повз мій будинок вулицею ходять його згорьовані батьки, тож не можу залишатися байдужою до їхнього нещастя. Хотілося віднайти слова, щоб якось втішити, підтримати їх, ще й думка майнула: а може, хтось прочитає і допоможе в пошуках Саші. Саме картина «Світло у вікні» дала мені поштовх для написання оповідання «Поділися світлом своєї душі».

А дуже вдячна членам журі конкурсу за високу оцінку мого твору. Хочу привітати всіх учасників цього проекту з виходом книги – збірки творів учасників Міжнародного літературного конкурсу. Презентація книги мала відбуватися знов таки в золотій залі Національної спілки письменників України, але, на жаль, пандемія коронавірусу внесла свої корективи, тому захід, запланований на квітень 2020 року, так і не відбувся. А художник Анатолій Марчук поклав у свою духовну творчу скриню це один творчий здобуток до свого 65-ліття, яке настане 1 січня 2021 року. Принагідно хочеться привітати нашого митця з майбутнім

ювілеєм і побажати йому наснаги, нових творчих злетів, здоров'я і благополуччя на многая літа!

*Нехай щастить в подальшому житті,
В душі хай завжди творчо квітне літо,
Щоб осені печалі золоті
Не сміли вашим шляхом пролетіти!
І щоб світло в душі не згасало!*

Не зраджуючи своїй активній громадянській позиції, художник Анатолій Марчук розвизить згадану книгу, яка вийшла накладом у 1000 екземплярів, по сільських бібліотеках, школах Макарівщини. Сам виходець із народу, Анатолій Марчук народу ж і дарує свою творчість. Ось і я отримала від нього свій авторський примірник – книгу темносинього кольору в твердій папітурі з репродукцією картини на обкладинці. Ще один примірник книги я занесла Сашковим батькам. На жаль, Олександр поки що не знайшовся, але батьки не втрачають надію на його повернення, іскра віри в щасливий кінець світиться в їхніх душах. По радіо говорять про обмін полоненими, знову рідні очікують, що літак доставить на своїх крилах їх синів до дому до Різдва свята, але Сашка у тих списках нема. Якби ж то можна було, як у тій казці про Івасика-Телесика втекти йому з його полону, погукавши: «Гуси, гуси, гусенята, візьміть мене на крилята, та й віднесіть до рідної хати, де чекають на мене рідні мама і тато»...

Ой, летіли дикі гуси...

**Тетяна КРОМБЕТ,
лауреат конкурсу.**

ЩИРІ ВІТАННЯ!

Шлемо щирі вітання з нагоди 90-річчя з Дня народження Варвари Трохимівни ГУДИМЕНКО із Соснівки; 80-річчя з Дня народження Галини Василівни РАДЧЕНКО із Забужня; Володимир Федосійовичу GERMANU з Ясногородки; Світлані Борисівні ЗОРІНІЙ із Макарова.

Шановні іменинники! Хай будуть з вами здоров'я та сила, Хай доля буде ласкава і щира! Щоб ніколи не знали ви втоми! Хай мир і злагода будуть у домі, Хай Господь дарує надію й тепло На довгі літа, на щастя й добро!

Президія Макарівської районної організації ветеранів України.

* * * * *

У січні зустріне своє 60-річчя з Дня народження В'ячеслав Петрович КРИВОБОК.

Шановний імениннику! З такої чудової нагоди шлемо Вам щирі вітання та бажаємо: достатку, радості, доброї надії, щоб завжди збувалися усі Ваші мрії. А ще:

Нехай життя квітує буйним цвітом І день народження приходить знов і знов, А доля хай дарує з кожним роком — Міцне здоров'я, щастя, злагоду й любов!

З повагою спілка ветеранів ОВС.

РЕКЛАМА ТА ОГОЛОШЕННЯ

ТОВ «Агро-Холдинг МС» запрошує на роботу в с. Королівка: – слюсар по ремонту автомобілів, з досвідом роботи від 2-х років; – тракториста-машиніста з категоріями А1, А2, В1. Постійна робота з офіційним працевлаштуванням. Детальна інформація за тел. 095-292-35-82.

ЗАГУБЛЕНИЙ військовий квиток серії СО №932808, виданий 9 серпня 2011 року Макарівським РВК на ім'я **НОВІЧУКА Олександра Даниловича**, вважати недейсним.

ТОВ «Інгер-Град» 20 січня 2021 року о 10:00 проведимо встановлення меж земельної ділянки в природі (на місцевості) Вишневецькому А.А. за адресою: Київська обл., Макарівський р-н, с. Осикове, вул. Ватутіна, 67. Просимо суміжних землевласників — Шаргородську В.В., Батагова С.М. бути присутніми за вказаною адресою при встановленні та погодженні меж земельної ділянки та підписанні актів прийомки-передачі межових знаків. У разі неявки межі земельної ділянки вважатимуться погодженими. Довідкова інформація за тел. 067-329-16-35.

НА ЦЬОМУ МІСЦІ МОЖЕ БУТИ ВАШЕ ОГОЛОШЕННЯ. ЗВЕРТАТИСЯ ЗА ТЕЛ. 068-129-32-90. E-mail: super.makariv_visti@ukr.net

ПРАВИЛО ТИЖНЯ

Щасливого Нового року й веселих свят!

«З наступаючим Новим роком» — калька.

РЕКЛАМА ТА ОГОЛОШЕННЯ

БИШІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА оголошує конкурс на заміщення вакантних посад посадових осіб місцевого самоврядування:

Державний реєстратор відділу «Центр надання адміністративних послуг та державної реєстрації».

Вимоги до кандидатів:

Громадянство України, знання положень Конституції України, законів України «Про службу в органах місцевого самоврядування», «Про державну службу», «Про запобігання корупції» та інші законодавчі документи щодо організації та діяльності органів місцевого самоврядування і нормативні-правові акти відповідно до функціональних обов'язків.

Вища повна юридична освіта. Вільне володіння державною мовою. Навички роботи з комп'ютерною технікою, програмними продуктами та оргтехнікою.

Стаж роботи у сфері права не менше 3 (трьох) років або на посаді державного реєстратора чи виконання функцій державного реєстратора не менше 1 (одного) року;

Успішне проходження спеціальної перевірки діяльності державного реєстратора в Державному реєстрі прав на нерухоме майно та Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань в порядку здійснення контролю, визначеного порядком Кабінетом Міністрів України (для осіб, які до призначення на посаду державного реєстратора або виконання функцій державного реєстратора виконували функції державного реєстратора, перебуваючи у трудових відносинах з іншим суб'єктом державної реєстрації).

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі подають такі документи:

1. Заяву про участь у конкурсі;
2. Заповнену особову картку (форма П-2 ДС) з відповідними додатками;
3. Дві фотокартки розміром 4 x 6 см;
4. Копії документів про освіту, підвищення кваліфікації, присвоєння вченого звання, присудження наукового ступеня;
5. Копію документа, який посвідчує особу;
6. Копію військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);
7. Довідку про допуск до державної таємниці (у разі його наявності);
8. Декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або особи місцевого самоврядування у порядку, визначеному Законом України «Про запобігання корупції»;
9. Лист Міністерства юстиції про успішне проходження спеціальної перевірки.

Особа може подати інші документи, які підтверджуватимуть її професійні та/або моральні якості.

Документи приймаються протягом 30 (тридцяти) календарних днів з дня оголошення про проведення конкурсу за адресою: кабінет № 1, вул. Київська 48, с. Бишів Фастівського району Київської області.

Додаткова інформація щодо основних функціональних обов'язків, розміру та умов оплати праці надається (04578) 2-12-89.

КУПУЄМО ДОРОГО КОРІВ, КОНЕЙ ТА МОЛОДНЯК. ТЕЛЕФОНИ: 098-467-52-22; 095-755-21-28; 063-582-56-95.

КУПЛЮ КОРІВ, КОНЕЙ, МОЛОДНЯК. ТЕЛ.: 067-410-54-71; 093-001-29-69.

Київський м'ясокомбінат закуповує ВРХ (ТЕЛЯТ, КОНЕЙ, КОРІВ, БИЧКІВ) ЗА ВИСОКИМИ ЦІНАМИ! ТЕЛ. 096-979-79-28.

КУПЛЮ КОРІВ, БИЧКІВ, КОНЕЙ, (КОРІВ НА ТРИМАННЯ). ТЕЛ. 098-40-28-886.

ЗАКУПИМО ДОРОГО ВЕЛИКУ РОГАТУ ХУДОБУ: корів, коней, бичків, телят, корів на утримання. ТЕЛ. 067-956-67-22 (ОЛЕКСАНДР).

ЗАГУБЛЕНЕ посвідчення УБД серії МВ, №056393, видане 20 квітня 2017 року Головним управлінням Національної гвардії України на ім'я **ОЛІНИКА Олександра Вікторовича**, вважати недейсним.

Педагогічний колектив Макарівської дитячої школи мистецтв висловлює щире, глибоке співчуття викладачу школи Тетяні Миколаївні Мельниченко з приводу тяжкої втрати — смерті чоловіка, нашого колеги **В'ячеслава Івановича МЕЛЬНИЧЕНКА.**

26 грудня 2020 року на 93-му році життя перестало битися серце прекрасної людини, талановитого педагога, турботливої матері, доброї бабусі і прабабусі **Клавдії Федорівни МОРСЬКОЇ.** Вона прожила достойне і щасливе життя, сповнене любові, турботи, ласки, шани своїх рідних і друзів. Сумуємо разом і щиро співчуємо нашим друзям і колегам — Світлані Євгенівні і Борису Михайловичу Куксам з приводу смерті дорогої для них людини — їх матері. Вічна пам'ять і земля пухом Клавдії Федорівні. **Вірні друзі сім'ї.**

ТОВ «ФІРМА ВЕРТИКАЛЬ» 11 січня 2021 р. о 12:00 встановлюватиме межі земельної ділянки ПАТ «Укртелеком» за адресою: Київська область, Макарівський р-н, с. Фасівочка, вул. Володимирська, 50-А. Кадастровий номер: 3222755100:08:007:0003. Просимо бути присутніми власників/землекористувачів суміжних ділянок. У разі відсутності, межі вважаються погодженими.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Керуючись ст.ст. 19, 21 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», постановою Кабінету Міністрів України від 25 травня 2011 року № 555 «Про затвердження Порядку проведення громадських слухань щодо врахування громадських інтересів під час розроблення проектів містобудівної документації на місцевому рівні», повідомляємо про початок процедури розгляду та врахування пропозицій громадськості у проекті детального плану для розміщення садових будинків на земельну ділянку з кадастровим номером: 3222784200:03:015:0242 та прилеглої території, яка розташована в межах Лишнянської сільської ради Макарівського району Київської області, розробляється відповідно розпорядження Макарівської РДА від 18 грудня 2020 року №315:

Мета детального плану території — уточнення планувальної структури і функціонального призначення, визначення параметрів забудови, формування принципів планувальної організації, встановлення ліній регулювання забудови, виявлення усіх планувальних обмежень, використання території згідно з державними будівельними та санітарно-гігієнічними нормами, визначення містобудівних умов та обмежень забудови території;

Склад та зміст детального плану території — у відповідності ДБН Б.1.1-14:2012 «Склад та зміст детального плану території».

Основні техніко-економічні показники проекту — площа ділянки, що проектується — 19,0129 га.

Замовник детального плану території — Макарівська РДА.

Розробник детального плану території — ТОВ «Центр АПАД».

Для ознайомлення звертатись в робочі дні з 9.00 до 17.00 протягом 30 днів з моменту виходу публікації в газеті «Макарівські вісті» за адресою: Київська область, Макарівський район, смт Макарів, вул. Довженка Олександра, 18 (Сектор містобудування архітектури, цивільного захисту та надзвичайних ситуацій Макарівської РДА).

Посадова особа відповідальна за організацію розгляду пропозицій громадськості — Головатенко С.А. начальник сектору містобудування архітектури, цивільного захисту та надзвичайних ситуацій Макарівської РДА.

Пропозиції (зауваження) надсилати за адресою: 08000, Київська область, Макарівський район, смт. Макарів, вул. Довженка Олександра, 18.

Строк подання пропозицій 30 днів з дня виходу публікації в газеті «Макарівські вісті».

Пропозиції громадськості реєструються та розглядаються у місячний строк з дня їх надходження.

Громадські слухання відбудуться 11 січня 2021 року о 10.00 за адресою: Київська область, Макарівський район, смт Макарів, вул. Довженка Олександра, 18 (Сектор містобудування архітектури, цивільного захисту та надзвичайних ситуацій Макарівської РДА).

Прилюдне експонування відбувається в робочі дні з 9.00 до 17.00 протягом тридцяти днів з моменту виходу публікації в газеті «Макарівські вісті» за адресою: Київська область, Макарівський район, смт Макарів, вул. Довженка Олександра, 18 (Сектор містобудування архітектури, цивільного захисту та надзвичайних ситуацій Макарівської РДА).

Газета розповсюджується по Макарівському району День виходу — п'ятниця Тираж 1100 примірників Реєстраційне свідоцтво № 1786, серії КІ від 20.12.2019 р. Засновник і видавець ТОВ «Макарівські вісті» Адреса редакції Україна, 08001, Київська обл., смт Макарів, вул. Пушкіна, 3.

Відповідальність за достовірність реклами та приватних оголошень несуть автори і рекламодавці. Редакція не завжди поділяє погляд автора. Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати надіслані матеріали. У разі передруку посилання на «Макарівські вісті» чи сайт makvisti.com обов'язкове. (P) (PP) — на правах реклами/політ. реклами

Директор ТОВ «Макарівські вісті» Максим КРАВЧЕНЯ. Верстальник Оксана РУДНИЦЬКА. Відділ реклами (04578) 5-14-98 super.makariv_visti@ukr.net Відруковано ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед» 21034, м. Вінниця, вул. А. Чехова, 12-А Замовлення: № 20211050.

ПОГОДА

30 ГРУДНЯ	+6; +7	
31 ГРУДНЯ	+4; +7	
1 СІЧНЯ	0; +5	
2 СІЧНЯ	-2; +3	
3 СІЧНЯ	-1; +2	
4 СІЧНЯ	-1; 0	
5 СІЧНЯ	-3; 0	

SCAN ME

МАГНІТНІ БУРІ У СІЧНІ 2021

Січень 2021 року обіцяє бути дуже напруженим у плані магнітних бур. Загалом вони триватимуть більшу половину місяця

На початку року на нас чекає лише 3 магнітні бурі, от тільки триватимуть вони не 1-2 дні, як зазвичай, а значно довше.

Вони можуть негативно позначитися на самопочутті. Причому, цього разу неприємні симптоми можуть відчуті не лише метеозалежні люди, але й усі інші.

1-9 січня – сильні магнітні бурі.
12-18 січня – середні магнітні бурі.
24-31 – середні магнітні бурі.

За матеріалами: ranok.ictv.ua

ГОРОСКОП НА СІЧЕНЬ 2021

Довгоочікуваний 2021 рік настане вже скоро, і з січня можна втілювати в життя нові і найсміливіші ідеї. Зустрічайте новий рік з задоволенням і в оточенні найближчих, щоб увійти до січня натхненними і енергійними

ГІМНАСТИКА ДЛЯ МОЗКУ

Частина мікро-скопа	Відпустка депутатів	ВМФ Заняття учня	Заглибна в землі			Плід гороху	Розділов. знак	Дом. тварина		
					Пістолет	Шкільний предмет				Хетська богиня
Присмний запах						Основний колір картини	Нота	Річка	Опій	
Музичний знак				Світильник						Прилад для вимірювання тиску
		Одиниця часу	Художній колектив					Дірка	Антонов	Реакція Вассермана
Прикраса	Місто в Лаосі	Організація об'єднаних націй								
							Частина судна			
Країна в Азії							Марк Монтан	Потреба поїсти
		Я і ти								Вид легкої атлетики
Молоч. продукт		Примат					Густина		Місто Шумерів	Америк. страус
		Нічний відпочинок		Продукт бродіння молока			Отруйна змія	Відходи в металургії	Холодна зброя	Удав
Засіб зв'язку							Шпатель (сленг)			
				Копитна тварина	Одиниця площі					Непрацездатний
Розчин цукру	Заперечна частка		Полоскун			Гора в Греції	Одиниця музики		Монета Лаосу	Паливо
						Острів в Коралов. морі				
						Бігун на довгі дистанції	Основа вишивки			Страва з крупів
Епоха	Частина приймача	Персонаж "Енеїди"	Місце молотби	Тварин. жир			Напій з фруктів	... нот		Верблюд
										Батько батька
						Вагон...		Антисептик		
						Шлюпка		Річка у Франції		
	Річка в Росії	Країна в Європі					Майстер		Антипод пекла	
							Марка літака			
							Косметика			
							Напій з лимонів			

ОВЕН. З першого дня 2021 року життя Овнів наповниться драйвом і справами. Овни відчують потужний заклик до негайної дії, часто під впливом емоцій — будьте обережні і не забувайте прислухатися до голосу розуму. Також за рішеннями професійних справ є ризик залишити стосунки на задньому плані. Не забувайте приділяти час своїм коханим.

ТЕЛЕЦЬ. У січні 2021 року Тельці відчують спрагу до пригоди. Деякі з представників знаку зважаться на якусь відчайдушну авантюру. Після цього буде складно повернутися до рутинних обов'язків, але цей місяць вам точно запам'ятається. У самотніх Тельців буде багато шансів завести нові знайомства. Вони з легкістю зможуть завоювати серце людини, з якою відчують зв'язок.

БЛИЗНЮКИ. На початку нового року Близнюки захочуть змін в житті. Багато представників знаку візьмуться за самовдосконалення і під кінець року зможуть досягти значних результатів. Від фінансових труднощів Близнюки можуть позбутися цілком успішно в процесі викорінення власних шкідливих звичок. Романтики у Близнюків, на жаль, буде небагато, але з'явиться час зосередитися на собі.

РАК. У січні 2021 Раки будуть соціально активні і товариські. При цьому вам доведеться розбиратися в особистих проблемах, вести розмови з партнером і близькими людьми. Все це створить програму роботи над собою до самого літога. У діловій сфері у Раків можливі затримки і зриви деліднів, тому намагайтеся не відкладати справи на потім.

ЛЕВ. На Левів цього року чекають великі перетворення в багатьох життєвих сферах. Левам сильно захочеться поліпшити якість свого життя і навіть змінитися зовні. Багато з представників вашого знаку відмовляться від шкідливих звичок, стануть підтримувати фізичну форму і знайдуть нове хобі. В особистому житті на Левів також чекають зміни — стосунки стануть більш глибокими і довірливими.

ДІВА. Січень стане чарівним місяцем для Дів. На вас чекають любов і приємні емоційні переживання. Така атмосфера триватиме весь місяць. Трохи ускладнять ситуацію матеріальні питання, але Диви сприймуть труднощі без звичного трагізму. На цьому тлі непогано підуть професійні справи. У січні 2021 року удача, пов'язана з роботою, чекає на тих представників вашого знаку, хто поки що ще не знайшов своє місце.

ТЕРЕЗИ. Січень 2021 роки для Терезів буде спокійним і домашнім місяцем. Він пройде без хвилювань і потрясінь. На роботі також очікується деяке затишшя. Не прагніть змінити ситуацію — насолоджуйтеся чарами зимових днів. Але при цьому особисте життя Терезів в січні 2021 також буде ненасиченим і навіть нудним — в цій сфері спробуйте внести іскру, здатну розпалити полум'я.

СКОРПІОН. Для Скорпіонів в січні 2021 відкриються найширші перспективи. Ймовірно поліпшення матеріального становища сім'ї та підвищення вашого соціального статусу. У сфері ділових інтересів 2021 рік у Скорпіонів стартує стрімко, будьте обережні і не допустіть помилки. В кінці місяця у Скорпіонів можливі успіхи на любовному фронті.

СТРІЛЕЦЬ. У 2021 році Стрільцям доведеться зробити важливий вибір. Вони отримають масу привабливих можливостей підвищити свій соціальний статус і матеріальний добробут. Будь-яка з них найбільш ймовірно призведе до успіху. Але плата за успіх буде полягати в значному обмеженні особистих свобод. Втім, вибір можна зробити і на користь відмови від будь-яких змін, і жити у звичному ритмі. У близькому колі друзів і рідних Стрільці в січні раптово занудують, а тому потуйтеся до нових знайомств.

КОЗЕРІГ. Протягом року Козероги отримають масу можливостей поліпшити своє матеріальне становище. Будьте обережні, не біжіть за грошима сліпо. У січні Козероги будуть особливо зосереджені на успіхах, стануть з легкістю засвоювати нову інформацію і на ходу придумувати ідеї. Тому в особистому житті у вас поки очікується затишшя.

ВОДОЛІЙ. Новорічні канікули Водолії проведуть спокійно. Це буде повноцінний відпочинок з відмінною релаксацією. А ось перші трудові будні «розбудять» вас і змусять напружено працювати. Особисте життя Водоліїв в січні буде вкрай емоційним. Необхідність змін вже сформувалася і очікується тільки привід для початку перетворювальних процесів. Від прийнятих вами рішень залежатимуть долі багатьох людей.

РИБИ. У 2021 році Риби будуть прагнути до змін і відчують, що це їм цілком під силу. Вашої прихильності домагаються представники протилежної статі. Вас будуть часто запрошувати на побачення і різні заходи. Цікаво, що навіть якщо вони виявляться нудними, Риби все одно знайдуть можливість отримати задоволення від участі в них. Казковий настрій не покине Риб весь місяць. Але кульмінація подій припаде на період повного місяця — 28 січня.

АНЕКАДОТ

Швидкість звуку — дивна штука. Батьки цюсь тобі говорять в 20 років, а доходить тільки в 40...

Свиня, як побачила на дворі мангала, почала ловити мишей і гавкати на чужих.

Один депутат запитує іншого: — Чого нас все так ненавидять? — І я цього не розумію, ми ж взагалі нічого не робимо...

Лікар: — Не бійся, Петре, все буде добре, кожен через це проходив! Пацієнт: — Мене зати Матвій! Лікар: — Я знаю! Це мене зати Петро...

Все!... Приїхали! Пора до окуліста! Заходжу в магазин — очі розбігаються! Дивлюся на ціни — очі на лоб лізуть! Заглядаю в гаманець — взагалі нічого не бачу!

3 Нового року долар буде по 8 грн. +22 грн за транспортування...

Російські туристи, які приїхали на Різдво до Львова, тільки на другий день перестали віткати, почувши «Славімо Його!»

Викладач до студента: — Ти чому запізнився на лекцію? — На вулиці жінка загубила на зупинці 100 доларів... — А! Молодець, що допоміг їй шукати.

— Та ні, я стояв на купорі і чекав, поки вона піде...

НАСТУПНИЙ
НОМЕР ГАЗЕТИ

«МАКАРІВСЬКІ ВІСТІ»

ВИЙДЕ 5 СІЧНЯ.